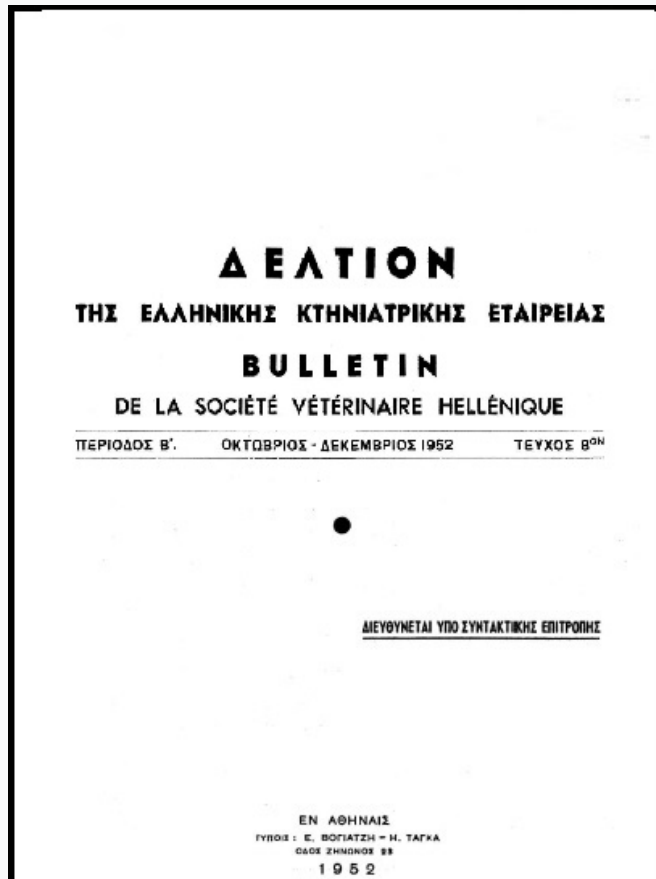

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 3, No 4 (1952)

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΝ

D. D. OGILVIE

doi: [10.12681/jhvms.17525](https://doi.org/10.12681/jhvms.17525)

Copyright © 2018, D. D. OGILVIE

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

OGILVIE, D. D. (1952). ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΝ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 3(4), 229–236. <https://doi.org/10.12681/jhvms.17525>

signée par le. «Lieutenant Colonel Conte Francois Rivarola, propriétaire d'un régiment, Inspecteur général de la Police Militaire de l'île de Malte, Chef du Gouvernement et de la Police et Commandant des armes de S. M. Royale Britanique à Zante», datée de 1816, qui stipule les mesures sanitaires a prendre pour protéger la santé publique.

Toutes sont interessantes mais nous puisons les passages concernant la protection contre la rage :

1) Pour la protection contre les chiens errants, tout chien doit porter un colier, qui sera le signe de propriété, faute de quoi le chien sera immédiatement tué.

2) Pour prévenir l'Hydrophobie ou rage des chiens, tous les débiteurs en général sont obligés, du 1er Juillet jusqu' à la fin de Septembre, de tenir devant leurs magasins un pôt rempli d' eau fraîche. Les desobéissants seront punis.

A la suite cette proclamation oblige les conducteurs de chevaux ou de mulets, qui stationnent en pleine ville, de lier les pieds du devant des animaux avec ceux de derrière, interdit la circulation en ville aux porcs et ordonne que les vendeurs de viande, poissons ou autres denrées alimentaires exposent pour la vente, seulement ceux de leurs aliments qui sont sains et indennes de toute alteration.

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΝ

Υπό

Dr D. D. OGILVIE

Manager of the Veterinary departement of I.C. (P)

Κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ 19ου αἰῶνος συνετελέσθη ἐν μεγάλῳ βῆμα εἰς τὴν καταπολέμησιν καὶ ἐκρίζωσιν πλείστων βαρειῶν ἐπιζωοτιῶν. Παραλλήλως ὁμως ἐσημειώθησαν καὶ πλεῖσται ἀπώλεια ἐξ ἐτέρων ἄλλων νοσημάτων καὶ τοῦτο λόγῳ τῆς ἐντατικωτέρας κτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Εὐτυχῶς ὁμως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πολλαὶ πρόοδοι συνετελέσθησαν εἰς τὴν Κτηνιατρικὴν ἐπιστήμην καὶ οὕτω ἡ καταπολέμησις θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ γίνεται καλύτερον ἢ κατὰ τὸ παρελθόν, διὰ τῆς χρησιμοποίησεως εἰς εὐρείαν κλίμακα τῆς Χημικοθεραπείας.

Ὅλα τὰ εἶδη τῶν ζῶων ἐπωφελήθησαν ἀπὸ τὰς προόδους ταύτας.

Ἡ λοιμώδης ἀδενίτις τῶν ἵππων καὶ ἡ πολυαρθρίτις τῶν πώλων εἶναι τῶρα εὐπρόσβληται ὑπὸ τῶν Σουλφαμιδῶν καὶ τῶν ἀντιβιοτικῶν. Εἰς τὰ βοοειδῆ, ὁ πυρετὸς τοῦ γάλακτος (ἐκλαμψία), ἡ ὑπομαγνησαιμία, ἡ Πιροπλάσμοσις, ἡ Ἀκτινοβακίλλωσις, ἡ σήψις τοῦ πέλματος καὶ πολλαὶ ἄλλαι παθήσεις εὗρον τὰ ἀντίστοιχα θεραπευτικά των μέσα τὰ ὁποῖα ἀντεκατέστησαν τὰ μέχρι σήμερον χρησιμοποιούμενα ἐμπειρικὰ τοιαῦτα. Τὰ ἐσωπαράσιτα καὶ ἐξωπαράσιτα τῶν αἰγοπροβάτων, αἰτία μεγίστων ζημιῶν, δύνανται εὐκόλως σήμερον νὰ καταπολεμηθοῦν. Εἰς τὸν χοῖρον ἡ ἐρυθρὰ νόσος, ἡ νεκρωτικὴ ἐντερίτις καὶ πλεῖστα ἄλλαι νόσοι ἐμειώθησαν κατὰ πολὺ. Τέλος οἱ σκύλοι, οἱ γάτες καὶ τὰ πουλερικά δὲν εἶναι πλέον ἐκτεθειμένα εἰς τοὺς κινδύνους οἱ ὁποῖοι τὰ ἠπειλοῦν εἰς τὸ παρελθόν.

ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΒΙΩΤΙΚΩΝ

Ταῦτα συνέβαλον τὰ μέγιστα εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἐπιστήμης μας.

Ἡ μεγάλη ἀνακάλυψις τῆς Πενικιλίνης ὑπὸ τοῦ Fleming δὲν ἀπέτελεσε μόνον ἓν ἰσχυρὸν ὄπλον εἰς τὰς χεῖρας τῶν Κτηνιάτρων καὶ τῶν ἄλλων Ἐπιστημόνων, ἀλλὰ διήνοιξε νέους ὁρίζοντας ἐρεῦνης ἐξ ἧς δὲν ἤρρησαν νὰ ἔλθουν εἰς φῶς καὶ ἄλλαι ἀνακαλύψεις. Ἡ πρώτη ἐξ αὐτῶν, ἡ Στρεπτομυκίνη, τῶρα μόνον τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ὑπὸ τῶν Κτηνιάτρων.

Ἡ μεγάλη τῆς ἀξία τῷ ὄντι εἰς τὴν Ἱατρικὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐξετιμήθη ἐπὶ περιπτώσεων Φυματιώσεως ἐναντίον τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ τὴν μόνην πραγματικῶς δραστηκὴν οὐσίαν. Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἀποτελεῖ τὸ ἰδεῶδες φάρμακον καὶ δὲν εἶναι ἐπαρκῶς ἀποτελεσματικὸν διὰ τὴν ἐκρίζωσιν τῆς νόσου εἰς τὰ βοοειδῆ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα. Ἡ ἐξεύρεσις ἑνὸς πλήρως ἱκανοποιητικοῦ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην φαρμάκου, θὰ ἦτο ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα διὰ τὴν Κτηνοτροφίαν. Ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς ἴσως νὰ μὴν εἶναι καὶ πολὺ ἀπομακρυσμένη κατόπιν τῶν τελευταίων ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν παραγῶν τοῦ Νικοτινικοῦ ὀξέος (χημικῆς οὐσίας πολὺ γνωστῆς) ἅτινα ἀποδεικνύονται ὡς ἔχοντα δραστηκὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς Φυματιώσεως καὶ ἅτινα ἴσως θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ εἰς περιπτώσεις ἄλλων ἀσθενειῶν τῶν ζῶων ὅπως π. χ. ὁ Ἀφθώδης πυρετός, ἡ Πανώλης τῶν ὀρνίθων καὶ ἡ πανώλης τῶν χοίρων ἐναντίον τῶν ὁποίων μέχρι σήμερον δὲν ὑφίσταται εἰδικὴ θεραπεία. Δυστυχῶς τὰ νεώτερα ἀντιβιοτικά δρῶν ἐναντίον ὀλίγων μόνον λοιμώξεων ὀφειλομένων εἰς ἰούς, πλὴν ὅμως ταῦτα διανοίγουν τὴν ὁδὸν πρὸς μελλοντικὰς ἴσως ἐπιτυχίας.

Μία ἄλλη ἄποψις ἐπὶ τῶν ἀντιβιοτικῶν συνίσταται εἰς τὸ ἐπιδειχθῆν ὑπὸ τῶν Κτηνοτρόφων ἐνδιαφέρον ἀναφορικῶς πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῆς ἀναπτύξεως τῶν νεαρῶν ζῶων τῆς ἐκτροφῆς των. Ἐργασίαι ἐν Ἀμερικῇ, Ἀγγλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ἀπέδειξαν ὅτι οἱ

χοῖροι καὶ τὰ πουλευρικὰ ἀναπτύσσονται ταχύτερον καὶ χρησιμοποιοῦν ἐπωφελέστερον τὰς τροφὰς των, ἐὰν ἤθελον προστεθῆ ἕνια ἀντιβιοτικὰ εἰς τὸ σιτηρέσιόν των. Ἡ ἀκριβὴς ἐξήγησις τοῦ φαινομένου τούτου παραμένει μέχρι σήμερον ἄγνωστος.

Ἡ προστιθεμένη ποσότης ἀντιβιοτικῶν εἰς τὴν τροφήν εἶναι σχεδὸν ἐλαχίστη, π. χ. 10 γραμ. Πενικιλίνης δι' ἕνα τόννον τροφῶν, πλὴν ὅμως τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἐνίοτε καταπληκτικά. Κατὰ γενικὸν κανόνα ζῶα συντηρούμενα ὑπὸ εἰδικᾶς συνθήκας καθαριότητος ἐπωφελοῦνται τῆς ιδιότητος ταύτης τῶν ἀντιβιοτικῶν εἰς περιορισμένην κλίμακα, ἐν ᾧ ἀντιθέτως ζῶα συντηρούμενα ὑπὸ ἀνθυγιεινὰς συνθήκας ἀπολαμβάνουσι περισσότερον. Ὑποστηρίζεται ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ὀφείλεται προφανῶς εἰς δραστηκότητα ἐναντίον τῶν ἐντερικῶν λοιμώξεων. Πλὴν ὅμως δὲν ἀπεδείχθη ἐμπράκτως. Προσπάθειαι χρησιμοποίησεως τῶν ἀντιβιοτικῶν πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν βοοειδῶν δὲν ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας, ἐξαιρέσει μικροῦ ἀριθμοῦ νεαρῶν μοσχίδων.

ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ἐκτὸς τῆς θεραπείας τῆς Στρεπτοκοκκικῆς Μαστίτιδος τῶν ἀγελάδων εἰς τὴν ὁποίαν τὰ ἀντιβιοτικά καὶ ἰδίως ἡ Πενικιλίνη ἀπεδείχθησαν πολὺ ἀποτελεσματικά, ἡ καταπολέμησις πλείστων κοινῶν νοσημάτων τῶν βοοειδῶν συντελεῖται ἤδη διὰ τῶν Σουλφοναμιδικῶν φαρμάκων. Τὸ πρῶτον ἐκ τούτων ἡ Σουλφανιλαμίδη ἀνεκαλύφθη πρὸ 18 ἐτῶν, ἔκτοτε δὲ πολλαὶ ἑκατοντάδες χημικῶν οὐσιῶν τῆς κατηγορίας ταύτης παρεσκευάσθησαν καὶ ἐδοκιμάσθησαν. Ἐκ ταύτης προῆλθον αἱ Σουλφοναμίαι αἰτινες θεωροῦνται λίαν κατάλληλοι διὰ τὰ ζῶα. Διὰ τῶν συνθέτων τούτων ἡ σήψις τοῦ πέλματος τῶν βοοειδῶν π. χ. ὑποχωρεῖ συνήθως κατόπιν μιᾶς ἐνέσεως, ἐν ᾧ αἱ παλαιαὶ μέθοδοι θεραπείας ἔδιδον ἀποτελέσματα μόνον κατόπιν μακροχρονίου καὶ ἐπιπόνου ἐφαρμογῆς.

Εἰς τὴν μαστίτιδα τῶν βοοειδῶν, τὴν αἰτίαν τεραστίων ἀπωλειῶν γάλακτος καὶ μεγάλης φθορᾶς τῶν γαλακτοπαραγωγῶν ζώων, αἱ πρόοδοι δὲν ἀφορῶσι μόνον τὴν θεραπείαν εἰς περιπτώσεις ἐγκατεστημένων ἀλλοιώσεων καὶ πρόληψιν μεταδόσεως τῆς παθήσεως ἀπὸ ζώου εἰς ζῶον. Ὁ τρόπος τῆς μεταδόσεως ταύτης ἀπετέλεσε τὸ ἀντικείμενον ἐρεῦνης πολλῶν ἐργαστηριακῶν. Ἡ ἀνακάλυψις μιᾶς νέας κατηγορίας χημικῶν οὐσιῶν γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα τετραδικαὶ ἐνώσεις τοῦ ἀμμωνίου ὑπεβοήθησαν τὰ μέγιστα τὴν ἐργασίαν ταύτην. Τὸ πρόβλημα τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν λοιμογόνων μικροοργανισμῶν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀλμεκτοῦ ὡς καὶ τὰς θηλὰς τῶν μαστῶν τῶν ἀγελάδων, ἦτο δυσεπίλυτον, διότι τὰ μικρόβια ταῦτα ἐπροστατεύοντο ὑπὸ τοῦ λίπους τοῦ γάλακτος καὶ πολλαὶ ἐκ τῶν

χρησιμοποιουμένων χημικῶν οὐσιῶν μέχρι σήμερον, ταχέως ἐξουδετεροῦντο ὑπὸ τῶν πρωτεϊνούχων οὐσιῶν.

Τὰ ὡς ἄνω ἀναφερόμενα παράγωγα ἀποτελοῦσι μίαν ἀξιοσημείωτον πρῶτον, καθότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ταῦτα ἀπομακρύνουσι τὸ λίπος καὶ διατηροῦσι τὴν δραστικότητα τῶν ἔστω καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ μεγάλης ποσότητος ρυπαρῶν οὐσιῶν. Συγχρόνως δὲ κέκτηνται καὶ ὑψημὴν βακτηριοκτόνον ἐνέργειαν.

Ο ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΙΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μεγάλου ἐνδιαφέροντος ὑπῆρξεν ἡ ἀνακάλυψις καὶ ἡ τελειοποίησις τῶν νέων παρασιτοκτόνων. Ἡ εὐτυχὴς σύμπτωσις τῶν συγχρόνων ἀνακαλύψεων τοῦ D.D.T. καὶ τοῦ Gammexane, τοῦ πρώτου ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ τοῦ δευτέρου ἐν Ἀγγλίᾳ ὥπλισαν τοὺς ἐπιστήμονας διὰ δύο ἰσχυροτάτων παρασιτοκτόνων ἐξ ὧν μέχρι σήμερον ἦσαν ἐν χρήσει. Ἡ σύμπτωσις ὅμως αὕτη προκάλεσε συνάμα ποιάν τινα σύγχυσις καθότι ἡ δραστικότης τῶν ὑποχρεωτικῶς συμπίπτει εἰς σημαντικὸν βαθμόν.

Ἡδη αἱ εἰδικαὶ χρήσεις τῶν δύο τούτων προϊόντων ἔχουσι μελετηθῆναι καὶ προσδιορισθῆναι ἐπακριβῶς.

Πλεῖστα ὅμως προβλήματα ἀνέκυψαν εἰδικῶς ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν προϊόντων τούτων ἐναντίον τῶν πτερωτῶν ἐντόμων (μυῖαι τῶν κατοικιῶν καὶ τῶν σταύλων) ἅτινα κατ' ἀρχὰς μὲν παρουσιάζουν μεγάλην εὐαισθησίαν εἰς τὰς οὐσίας ταύτας, ἀργότερον ὅμως ἐμφανίζουσι ποιάν τινα ἀνθεκτικότητα.

Αἱ δυσκολίαι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς καταστροφῆς τῶν μυιῶν, ἐπέσυρον μᾶλλον τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῆς χρησιμοποίησεως οὐσιῶν αἰτίνες ἐκδιώκουσι τὰ ἔντομα λόγῳ τῆς ὁσμῆς των, καὶ αἰτίνες θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμεύσωσι διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀγελάδων ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν τῶν ἐντόμων κατὰ τὸ ἄλμεγμα. Δύο χημικαὶ οὐσίαι (Dimethyl Phtalate καὶ Dibuthylphtalate) αἰτίνες ἀνεκαλύφθησαν διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, ἀπετέλεσαν ἀξιοσημείωτον πρῶτον ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ Κιτρονέλαιον καὶ ἄλλας οὐσίας παρεμφερεῖς, πλὴν ὅμως δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἰδεώδη μέσα πρὸς χρησιμοποίησιν εἰς τὰ ζῶα, ἐπειδὴ παρίσταται ἀνάγκη νὰ γίνωνται ἐφαρμογαὶ αὐτῶν κατὰ συχνὰ διαστήματα. Τελευταῖαι ἔρευναι κατέληξαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν νέων παρομοίων προϊόντων ἅτινα θεωροῦνται κατάλληλα διὰ τὰ ζῶα καὶ ἅτινα ἀπεμάκρυναν πλεῖστα τῶν ἐνοχλητικῶν ἐντόμων, τοῦλάχιστον ἐπὶ ἐν εἰκοσιτετράωρον μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν των. Ἐάν ταῦτα ἀποδειχθῶσι, διὰ περαιτέρω δοκιμῶν, ὅτι ἀποδίδουσιν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, τότε θὰ ἀποβῶσι πολύτιμα διὰ τοὺς ἀπανταχοῦ κτηνοτρόφους.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Μία τῶν συγχρόνων μεγαλυτέρων χημικοθεραπευτικῶν ἀνακαλύψεων εἶναι τῷ ὄντι ἡ Κορτιζόνη. Τὸ ὁρμονικὸν παρασκευάσμα τὸ χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν θεραπείαν τῆς ρευματικῆς ἀρθρίτιδος καὶ ἄλλων συγγενῶν παθήσεων εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἡ οὐσία αὕτη δοῖται ποικιλοτρόπως ἐντὸς τοῦ ὄργανισμοῦ, σήμερον δὲ ἐτέθη ἐν χρήσει καὶ εἰς τὰ ζῶα, ὑποσχομένη πολλὰ εἰς μίαν εἰδικῶς περίπτωσιν: τὴν τῆς Ἀκετοναιμίας ἢ Κετώσεως τῶν γαλακτοφόρων ἀγελάδων. Ἡ πάθησις αὕτη παρατηρεῖται 10 ἡμέρας συνήθως μετὰ τὸν τοκετόν, εἶναι δυσίατος καὶ προκαλεῖ μεγάλας ζημίας.

Κατ' αὐτὴν σημειοῦται αἰσθητὴ ἐλάττωσις τοῦ ζακχάρου εἰς τὸ αἷμα ὅπερ δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ φυσιολογικὰ ὅρια διὰ τῆς ἐγχύσεως ζακχαρούχων διαλυμάτων, πλὴν ὅμως αἱ ὑποτροπαὶ δὲν εἶναι σπάνιαι.

Τελευταίαι ἐργασίαι ἀπέδειξαν ὅτι μία ἐφ' ἅπαξ ἔνεσις Κορτιζόνης ταχέως ἀποκαθιστᾷ τὸν ἐν τῷ αἵματι τίτλον τοῦ ζακχάρου καὶ συντελεῖ εἰς τὴν τελείαν ἴασιν. Δυστυχῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ οὐσία αὕτη εἶναι ἐξαιρετικῶς δαπανηρὰ καὶ μόνον μικραὶ ποσότητες αὐτῆς εἶναι δυνατόν νὰ χρησιμοποιοῦνται. Δὲν ὑπάρχει ὅμως ἀμφιβολία ὅτι κατὰ τὸ προσεχὲς μέλλον θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ χρῆσις αὐτῆς εἰς τὰ μεγάλα ζῶα.

Τελικῶς ὡς κάμωμεν μνεῖαν ἐνὸς νέου χημικοῦ προϊόντος, τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχὰς προωρῖζετο ὡς χημικοθεραπευτικὸς παράγων, ἀλλὰ κατέληξεν ὡς οὐσία πρὸς καταστροφὴν τῶν ποντικῶν.

Τοῦτο εἶναι ἡ «Warfarin» ἀντιπηκτικὸν τοῦ αἵματος, ὅπερ ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Τὸ προϊόν τοῦτο ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ παρεμποδίσῃ τὴν πηξιν τοῦ αἵματος, ἐὰν δὲ ποντικοὶ προσλάβωσι τοῦτο μετὰ τῆς τροφῆς τῶν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, οὗτοι θνήσκουσιν ἀνωδύνως ἐξ αἰμορραγίας.

Πλεῖσται τῶν κοινῶν ποντικοκτόνων οὐσιῶν παρουσιάζουσι τὸ σοβαρὸν μειονέκτημα τοῦ νὰ προκαλῶσιν δολοματοφοβίαν εἰς τοὺς ποντικούς καὶ οὕτω δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐξολόθρευσις αὐτῶν, εἰμὴ εἰς περιορισμένην κλίμακα. Διὰ τῆς Warfarin κατορθοῦται ἡ καταστροφὴ μεγάλου ἀριθμοῦ ποντικῶν, αἱ δὲ Ἀμερικανικαὶ Ἀρχαὶ πιστεύουσι ὅτι θὰ δυνηθοῦν νὰ μειώσωσι ὀξικῶς τὰ τραχικὰ ταῦτα. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἕνα εὐχάριστον νέον διότι ὡς γνωστὸν τὰ ζῶα ταῦτα καταστρέφουσι τὰς τροφάς, σήμερον δὲ τὸ πρόβλημα δὲν τίθεται μόνον ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐπαύξησιν τῆς παραγωγῆς τροφῶν ἀλλὰ πρὸς τὴν διατήρησιν αὐτῶν. Ἐὰν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν μας ἀσφαλῶς τὸ προσεχὲς μέλλον θὰ μᾶς εἶναι πλέον εὐδαίμων.

Ἐκ τοῦ Δελτίου Fulshaw Times

(Autumn 1952)

**

R É S U M É

Progrés en Medecine Vétérinaire

p a r

Mr D. D. O g i l v i e

Manager of the Veterinary Departement of I. C. (P)

L'auteur souligne les progrès réalisés en chimiothérapie et dont les animaux ont pu bénéficier pour le traitement d'un grand nombre de leurs maladies. La gourme et la polyarthrite des poulains ont trouvé leur medication aux sulphonamides et à la penicilline. Chez les bovins les piroplasmoses, l'actinomycose, le fourchet et autres maladies sont actuellement traitées par des médicaments spécifiques. Les helminthiases chez les moutons sont curables radicalement par la Phenothiazine. La coccidiose des volailles est traitée efficacement par les médicaments à base des sulphonamides.

Les antibiotiques sont entrés également en jeu dans le traitement des maladies animales. La penicilline constitue actuellement une arme puissante entre les mains des Veterinaires. La streptomycine est loin encore d'être utilisée, pour l'éradication de la tuberculose comme cela se passe en Medecine Humaine. A côté de cet emploi curatif, les antibiotiques sont largement utilisés surtout chez les volailles pour l'engraissement et l'augmentation du poids.

Les composés ammoniacaux quaternaires se sont montrés très efficaces pour la prophylaxie contre les mammites contagieuses des animaux.

Les nouveaux insecticides : D.D.T. et Gamexane ont contribué énormément à la destruction des ectoparasites et d'autres insectes nuisibles.

Recemment la cortizone est utilisée avec succès dans le traitement de l'acetonemie des vaches laitières. Une seule injection peut retablir au niveau physiologique le sucre dans le sang et dans l'urine

Enfin le produit chimique anticoagulant « Warfarin » est considéré comme le plus puissant moyen de destruction des rats et des souris qui ravagent nos récoltes agricoles.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥ S^R ALEXANDER FLEMING ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τὴν 7ην Νοεμβρίου 1952 ὁ sir Alexander Fleming συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς συνεργάτιδος του ἰατροῦ κ. Ἀμαλίας Βουρέκα, ἐπεσκέφθη τὸ Κτηνιατρικὸν Μικροβιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, καὶ συνωμίλησε μετὰ τοῦ Ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος ἐπι-

Ὁ Sir Alexander Fleming εἰς τὰ Ἐργαστήρια τοῦ Κτηνιατρικοῦ Μικροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

δείξας ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὰ τῆς λειτουργίας τῶν καθέκαστα ἐργαστηρίων αὐτοῦ.

Ἀκολούθως μετέβη εἰς τὴν Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν

ἔνθα ἐν ἐπίσημῳ τελετῇ, παρισταμένον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου καὶ πλείστων Κτηνιάτρων

Ὁ Sir Alexander Fleming εἰς τὴν Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολήν.

καὶ Γεωπόνων ὡς καὶ τῶν φοιτητῶν τῆς Σχολῆς, ἀνεκηρύχθη Ἐπίτιμος Καθηγητὴς τοῦ Ἀνωτάτου τούτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Sir Alexander Fleming ὠμίλησε μὲ θέμα: Τὰ ἀντιβιοτικά: Ἔρευνα, ἐφαρμογὴ καὶ προοπτικὴ.

Μετὰ λύπης παρατηροῦμεν ὅτι καίτοι παρήλθε τὸ ἔτος 1952 ἔνιοι τῶν συνδρομητῶν δὲν κατέβαλον τὴν συνδρομὴν τοῦ Δελτίου ἂν καὶ ὡς γνωστὸν τὰ ἔξοδα καταβάλλονται ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας προκαταβολικῶς.

Ἐπειδὴ ἡ καθυστήρησις αὕτη προκαλεῖ οικονομικὰς δυσχερείας αἵτινες θέτουσιν ἐν κινδύνῳ αὐτὴν ταύτην τὴν ἔκδοσιν τοῦ Δελτίου παρακαλοῦμεν θερμότατα ὅπως σπεύσητε καὶ καταβάλητε τὰς καθυστερημένας συνδρομὰς καὶ εἰ δυνατόν καὶ τὴν τοῦ ἀρξαμένου ἔτους 1953 ἄλλως θέλομεν εὑρεθῆ εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ διακοψῶμεν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ